

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA BUZĂU-SECȚIA PENALĂ
SENTINȚA PENALĂ NR. 715
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 28.06.2012
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: **LEONTIN DRĂGULESCU**
GREFIER: **CRISTINA SĂFTOIU**

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror **SAVU ALFRED** din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești

Pe rol fiind judecarea procesului penal pornit prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov nr. 40/P/2007, prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților **M.A.G.**, **M. T.**, și **C.S.**, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 248 – 248¹ C.pen., cu referire la art. 13 al. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare.

Prezența și dezbaterile au avut loc la data de 12.06.2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte din prezenta sentință penală.

Instanța, având nevoie de timp în vederea restudierii actelor și lucrărilor depuse la dosar, a dispus amânarea pronunțării pentru această dată.

După deliberare.

I N S T A N Ț A :

Prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Brașov nr. 40/P/2007 din 22.12.2010, înregistrat pe rolul Judecătoriei Sfântu Gheorghe sub nr. 6951/305/2010 din 27.12.2010, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului **M.A.G.**, pentru săvârșirea **unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248-248¹ Cod penal**, cu referire la art. 13 alin. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare, a inculpatului **M.T.**, pentru săvârșirea **unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248-248¹ Cod penal**, cu referire la art. 13 alin. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare și a inculpatului **C.S.**, pentru săvârșirea **unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248-248¹ Cod penal**, cu referire la art. 13 alin. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare.

Prin actul de sesizare a instanței se reține că cei trei inculpați, în calitatea lor de membri ai comisiei speciale de restituire înființată în baza O.U.G. nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, prin nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/1999 și în baza extrasului C.F. nr. 870/23.02.1990 nevalabil (în copie xerox, emis în urmă cu 12 ani) și a C.F. nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe (netradusă în limba română), care indicau alt proprietar, au întocmit Nota de constatare nr. 58/14.05.2002, arătând contrar realității că imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, înscris în C.F. nr. 71, nr. top 217/1 și nr. 217/2 a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe și l-a restituit Eparhiei Reformate din Ardeal, fapt ce a dat posibilitatea instituției din urmă să-și intabuleze dreptul de proprietate, cu consecința deposedării statului român și producerii unui prejudiciu acestuia de aprox. 1.300.000 euro reprezentat de valoarea imobilului.

Prin Sentința nr. 755/24.05.2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 2420/1/2011 s-a dispus strămăturarea cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 6951/305/2010 al Judecătoria Sfântul Gheorghe privind pe inculpații M.A.G, M.T și C.S la Judecătoria Buzău.

La această instanță cauza a fost înregistrată sub nr. 13020/200/2011 din data de 21.06.2011.

Pentru a stabili cadrul procesual, instanța a avut în vedere că potrivit art. 2 din OUG nr. 83/1999, în scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1, din același act normativ se instituia o comisie specială de restituire a bunurilor imobile care au aparținut comunităților (organizații, culte religioase) cetățenilor aparținând minorităților naționale, formată din 3 membri (un reprezentant din partea Ministerului Justiției, un reprezentant din partea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și un reprezentant din partea organizației acelei minorități naționale a cărei solicitare este în discuție) care avea sarcina de a analiza documentația prezentată de solicitanți pentru fiecare imobil în parte și de a stabili foștii proprietari sau succesorii acestora care vor redobândi dreptul de proprietate asupra imobilelor revendicate. Numirea membrilor comisiei respective (art. 2, alin.2 din OUG nr. 83/1999) se făcea prin ordin al ministrului sau prin mandat din partea organizației solicitante.

Astfel, comisia respectivă, pentru analiza cererilor formulate de Eparhiei Reformate din Ardeal a fost constituită prin Ordinul Ministrului Informațiilor Publice nr. 158/06.04.2001. Din comisia respectivă au făcut parte următorii: inculpatul M.A.G, fiind desemnat în calitate sa de subsecretar de stat la Oficiul Regional pentru Relații Interetnice din cadrul Ministerului Informațiilor Publice, funcție pe care o deținea din luna ianuarie 2001, inculpatul C.S, fiind desemnat ca reprezentant al Ministerului Justiției, prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 165/C/2001 din 31.01.2001, (vol.V, fila 57) și inculpatul M.T. desemnat prin adresa nr. 1339/2001.II din 25.06.2001 a Eparhiei Reformate din Ardeal – Consiliul Dirigent, ca reprezentant al minorității naționale care revendica imobilul (vol. IV, fila 193).

Ulterior reorganizării Ministerului Informațiilor Publice, potrivit art. 1 din HG nr. 111/2005, Departamentul pentru relații Interetnice s-a organizat și a funcționat ca structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului și în coordonarea ministrului delegat pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului. Față de aceste dispoziții și de dispozițiile art. 21, alin. 2, Cod procedură penală coroborate cu dispozițiile art. 3, alin.1, pct. 7 și pct. 1 din anexa nr. 1 ale HG nr. 405/2007, care prevede că Secretariatului General al Guvernului asigură reprezentarea Guvernului și a primului-ministru în fața instanțelor judecătorești, împreună cu ministerele care au obligația de a pune în executare actele Guvernului și deciziile primului-ministru împotriva cărora s-au formulat acțiuni în justiție, precum și a structurilor din aparatul de lucru al Guvernului, instanța a apreciat că Secretariatul General al Guvernului, în calitate sa reprezentant al structurilor din aparatul de lucru al guvernului (așa cum a fost organizat Departamentul pentru relații Interetnice) are calitatea de parte responsabilă civilmente. Față de raportul de prepușenie existent între această autoritate și inculpatul M.A.G, raport rezultat și din raporturile de serviciu cu instituția respectivă, reflectate în înscrisurile din carnetul de muncă al acestuia (vol. V, filele 42-54), instanța va respinge excepția invocată de această autoritate privind lipsa calității procesuale pasive.

Față de raporturile de prepușenie, existente între inculpatul C.S. și Ministerul Justiției și respectiv inculpatul M.T. și Eparhia Reformată din Ardeal instanța a dispus citarea ca părți responsabile civilmente și a Ministerului Justiției și respectiv a Eparhiei Reformate din Ardeal.

În ceea ce privește calitatea de parte vătămată, instanța a dispus citarea municipiului Sfântul Gheorghe în această calitate, prin primar, motivat de faptul că, potrivit cap.III, pct. 11 din anexa la Legea 213/1998, terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat grădinițe, școli generale (primare și gimnaziale), licee, grupuri școlare, seminarii teologice, școli profesionale și școli postliceale, fac parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea și că potrivit art. 62, alin.(1) din Legea 215/2001 primarul reprezintă unitatea

administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine, precum și în justiție.

Partea vătămată municipiul Sfântul Gheorghe cu adresa nr. 55591/11.11.2011 (fila 65) a comunicat că nu se constituie parte civilă în prezenta cauză.

Audiat în cauză, inculpatul M.A.G a declarat că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care este trimis în judecată. A precizat că a făcut parte din comisia respectivă până în anul 2002, pentru că apăruse alte acte normative și se înființaseră alte comisii. La baza retrocedării imobilului în cauză au avut mai multe acte, printre care extras de carte funciară pe Colegiul Miko, cartea funciară în extenso, Statutul Bisericii Reformate, unele în limba română altele în limba maghiară, pe care le-a tradus și pentru inculpatul Clim. Au cerut și punctul de vedere al Ministerului Administrației și Internelor cu privire la regimul juridic al imobilului în cauză și s-a răspuns că imobilul respectiv ar trebui să facă obiectul Legii 10/2001 și nu al comisiei din care făcea parte. Anexat răspunsului respectiv le-a fost comunicat și punctul de vedere al Prefecturii Județului Covasna. Comisia din care făcea parte nu era ținută de punctul de vedere al Ministerului Administrației și Internelor. La dosarul comisiei nu a păstrat decât documentele cerute de actul normativ în cauză. Din punctul său de vedere apreciază că nu și-a făcut decât datoria și au mai fost făcute și alte restituiri similare în cazul Colegiilor Reformate din Cluj, Tg. Mureș și Aiud, în care scrierea din cartea funciară era identică cu cea a Colegiului Miko, denumirea acestuia venind practic de la denumirea cultului în sine.

Audiat în cauză, inculpatul M.T. a declarat că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care este trimis în judecată și a apreciat că a îndeplinit condițiile impuse de actul normativ. A precizat că a făcut parte din comisia respectivă ca reprezentat al Eparhiei Reformate din Ardeal din anul 2001. S-a depus la dosarul cauzei extrasul de carte funciară din anul 1990, care era valabil pentru că ulterior nu s-au făcut alte înscrieri cu privire la acest imobil, copia cărții funciare în extenso, Statutul Bisericii Reformate, cărți, monografii prin care se putea face legătura dintre cultul reformat și instituțiile de învățământ din cadrul bisericii și un regulament al instituțiilor de învățământ al cultului respectiv. Toate școlile de acest fel erau în subordinea Eparhiei Reformate, iar biserica a susținut instituțiile de învățământ și de caritate, aceiași situație având și Colegiile Reformate din Tg. Mureș și Aiud, a precizat că biserica funcționează prin contribuțiile enoriașilor dar proprietatea diferitelor imobile îi revine acesteia și a făcut referire în acest sens la Catedrala Mântuirii Neamului. S-a cerut și punctul de vedere al Ministerului Administrației și Internelor cu privire la regimul juridic al imobilului în cauză și s-a răspuns, în mod eronat, că imobilul respectiv ar trebui să facă obiectul Legii 10/2001 și nu al comisiei din care făcea parte. Cu 7 luni înainte de a lua hotărârea respectivă se stabilise de către Curtea de Apel Brașov, în contencios prin Decizia 258/21.09.2001 că restituirea acestor imobile este de competența comisiei. Comisia din care făcea parte nu era ținută de punctul de vedere al Ministerului Administrației și Internelor.

Audiat în cauză, inculpatul C.S. a declarat că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care este trimis în judecată. A precizat că a făcut parte din comisia respectivă ca reprezentat al Ministerului Justiției. S-a depus la dosarul cauzei extrasul de carte funciară din anul 1990, care era valabil pentru că nu avea nevoie de un certificat de sarcini și se cunoștea că imobilul era trecut în proprietatea satului conform Ordonanței 83. Extrasul cărții funciare era în limba română, iar cartea funciară era în extenso, în limba maghiară și niște monografii. Din punctul său de vedere era temei legal pentru că imobilul respectiv era trecut în Decretul 169. Au obținut un punct de vedere al Ministerului Administrației și Internelor, dar nu erau ținuți de acesta pentru că se preciza că imobilul respectiv ar trebui să facă obiectul Legii 10/2001, care era o lege generală iar comisia lucra pe o lege specială.

În cauză au fost audiați martorii din acte.

Inculpații M.T. și M.A.G au depus la dosarul cauzei diploma de bacalaureat a numitului Tokes Istvan și declarația autentificată a acestuia (filele 263-271).

Analizând întregul material probator administrat în cauză la urmărirea penală constând în înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală și depuse de părți și martori la judecarea cauzei, declarațiile inculpaților date în cauză atât la cercetarea judecătorească cât și la

urmărirea penală, declarațiile martorilor date în faza de urmărire penală, dar și în fața instanței de judecată, instanța reține următoarele:

Guvernul României a adoptat O.U.G. nr. 83/1999, publicată în M.O. nr. 266 din 10 iunie 1999 privind restituirea unor imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale în scopul restituirii către titulari sau succesorii acestora a imobilelor compuse din construcții împreună cu terenul aferent, respectiv terenurile intravilane libere, cuprinse în anexa care făcea parte integrantă din respectiva ordonanță de urgență, care au aparținut comunităților (organizații, culte religioase) cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și care au fost trecute după anul 1940 în proprietatea statului român prin măsuri de constrângere, confiscare, naționalizare sau manevre dolosive.

În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1 se institua, prin ordin al ministrului și respectiv prin mandat din partea organizației solicitante a bunului, o comisie specială de restituire formată din 3 membri (un reprezentant din partea Ministerului Justiției, un reprezentant din partea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și un reprezentant din partea organizației acelei minorități naționale a cărei solicitare este în discuție) care avea sarcina de a analiza documentația prezentată de solicitanți pentru fiecare imobil în parte și de a stabili foștii proprietari sau succesorii acestora care vor redobânda dreptul de proprietate asupra imobilelor revendicate.

Potrivit art. 3 din O.U.G. nr. 83/1999, Departamentul pentru Administrație Publică Locală va solicita, prin prefecturi, prezentarea situației juridice pentru fiecare imobil în parte, iar comisia va întocmi note de constatare numai după obținerea confirmării de la Departamentul pentru Administrație Publică Locală.

Anexa O.U.G. nr. 83/1999 a cuprins inițial un număr de 36 imobile, iar prin H.G. nr. 1.334/14.12.2000 această anexă a fost completată cu încă 37 imobile, printre care, la poziția 31 din tabel, apare înscris imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, înscris în C.F. 71 nr. top 217/1, 217/2 cu denumirea Colegiul Miko – Liceul nr. 1, intrat în proprietatea statului român în baza Decretelor nr. 218/1960 și nr. 712/1966.

Din cuprinsul actului normativ respectiv, rezultă că restituirea imobilelor solicitate nu se făcea „de plano”, pentru toate imobilele prevăzute în anexa O.U.G. nr. 83/1999, completată ulterior prin H.G. nr. 1.334/14.12.2000, ci doar în urma unei analize care avea ca obiect documentațiile prezentate de solicitanți pentru fiecare imobil în parte și numai după ce se stabilea fostul proprietar sau succesorii acestora, care urmau să dobândească dreptul de proprietate asupra imobilelor revendicate.

Din economia textului de lege (art. 2, alin.3) rezultă, de asemenea, că puteau fi și situații de respingere a cererilor de revendicare, în situația în care comisia ajungea la concluzia că imobilul revendicat nu era solicitat de fostul proprietar sau de către succesorii acestuia, ceea ce confirmă faptul că simpla cuprindere a unui imobil în anexa la actul normativ nu conducea obligatoriu la restituirea acestuia, către solicitantul respectiv.

În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1 din O.U.G. nr. 83/1999, s-a constituit, în baza art. 2 din același act normativ, prin Ordinul Ministrului Informațiilor Publice nr. 158/06.04.2001, comisia specială de retrocedare formată din Clim Silviu, reprezentant din partea Ministerului Justiției (desemnat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 165/C/2001 din 31.01.2001), M.A.G, reprezentant din partea Departamentului pentru Protecția Minorităților Naționale și M.T. reprezentant din partea Eparhiei Reformate din Ardeal – Consiliul Dirigent, ca reprezentant al minorității naționale care revendica imobilul (vol. IV, fila 193).

Actul normativ nu indica instituția care va asigura fondurile necesare funcționării comisiei, sediul unde își va desfășura activitatea, modalitatea de lucru, competențele comisiei și preciza doar că în urma analizei documentației fiecărui imobil comisia va întocmi note de constatare pe baza cărora se redobândește dreptul de proprietate asupra imobilelor revendicate. Întocmirea notelor de constatare era condiționată de obținerea confirmării primite de la Departamentul pentru Administrație Publică Locală, care avea sarcina de a solicita prin prefecturi prezentarea situației juridice pentru fiecare imobil în parte.

Ulterior a fost adoptată și O.U.G. nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, având ca obiect, potrivit prevederilor art. 1, alin. 1, retrocedarea către foștii proprietari a imobilelor care au aparținut cultelor religioase din România și care au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, altele decât lăcașele de cult, compuse din construcții împreună cu terenul aferent.

Prin H.G. nr. 967/13.10.2000 a fost înființată comisia specială de retrocedare, în baza O.U.G. nr. 94/2000, prin nominalizarea celor 7 membrii (printre care și inculpatul Clim Silviu, consilier juridic în cadrul Ministerului Justiției), iar prin H.G. nr. 1.139/15.11.2000 a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei speciale de retrocedare.

Această din urmă hotărâre de guvern conține reglementări privitoare la asigurarea din bugetul Secretariatului de stat pentru culte a fondurilor necesare desfășurării activității, stabilește ca președintele comisiei să fie reprezentantul Secretariatului de stat pentru culte, indică sediul unde va funcționa comisia și cine va asigura secretariatul tehnic.

În privința modului de lucru al comisiei, se prevede că vor fi organizate ședințe cu prezența a minimum 5 membri, se va hotărî cu privire la cererile cultului religios prin decizii motivate luate cu majoritate de 4 voturi, iar forma și conținutul deciziei se vor stabili de comisie.

O.U.G. nr. 94/2000 a fost aprobată prin Legea nr. 501/11.07.2002, iar prin H.G. nr. 1.164/17.10.2002 s-au adoptat noi norme metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 94/2000 și s-au stabilit noi măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare, fiind abrogate explicit H.G. nr. 967/2000 și H.G. nr. 1.139/2000.

Din probele administrate în cauză, rezultă că cele două comisii au funcționat în paralel și că deși s-a adoptat O.U.G. nr. 94/2000, care a intrat în vigoare la data de 4 septembrie 2000 și care avea ca obiect retrocedarea către foștii proprietari a imobilelor care au aparținut cultelor religioase din România, preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, altele decât lăcașele de cult, compuse din construcții împreună cu terenul aferent, prin Ordinul Ministrului Informațiilor Publice nr. 158/06.04.2001, s-a constituit comisia specială de retrocedare, în baza O.U.G. nr. 83/1999, compusă din cei trei inculpați din prezenta cauză.

Din analiza cadrului legal, în materie, în vigoare la momentul formulării cererii de către Eparhia Reformată din Ardeal, toate cererile de restituire formulate de cultele religioase, după apariția O.U.G. nr. 94/2000 și care priveau alte imobile decât lăcașele de cult, compuse din construcții împreună cu terenul aferent, trebuiau îndreptate și soluționate de către comisia specială de retrocedare constituită în baza O.U.G. nr. 94/2000.

În acest sens a acționat și Eparhia Reformată din Ardeal, care a trimis Comisiei speciale de retrocedare înființată în baza O.U.G. nr. 94/2000, cereri de restituire pentru mai multe imobile din țară, printre care și cele existente în C.F. nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe, jud. Covasna.

Astfel, prin cererea nr. 27/17.12.2002 s-a solicitat retrocedarea imobilelor înscrise în C.F. nr. 71 nr. top A+3, str. Kossuth Lajos nr. 13 și str. Konsza Samu nr. 14, nr. 14A și nr. 16, prin cererea nr. 28/17.12.2002 s-a solicitat retrocedarea imobilelor înscrise în C.F. nr. 71, str. Gabor Aron nr. 18, iar prin cererea nr. 29/17.12.2002 s-a solicitat retrocedarea imobilelor înscrise în C.F. nr. 71 nr. top A+7, 8, 9, 10, p-ța. Libertății, colț cu str. V. Babeș.

În schimb, pentru imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, poziția 31 din anexa la H.G. nr. 1334/2000, înscris în C.F. nr. 71 a localității Sf. Gheorghe, nr. top 217/1, 217/2, în care funcționau Liceul Teoretic „Szekely Miko” Sf. Gheorghe și Liceul Teologic Reformat din Sf. Gheorghe, nu s-a urmat aceiași cale, Eparhia Reformată din Ardeal, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, a formulat cerere de restituire a acestui imobil către Comisia specială de restituire înființată în baza O.U.G. nr. 83/1999, la o dată care nu a putut fi stabilită din cauza lipsei oricărui document doveditor (este cert că cererea a fost formulată după data de 06.04.2001, data constituirii comisiei prin Ordinul Ministrului Informațiilor Publice nr. 158/06.04.2001 și ulterior intrării în vigoare a OUG nr. 94/2000).

În sprijinul cererii sale, Eparhia Reformată din Ardeal a depus la comisia constituită în baza O.U.G. nr. 83/1999, fotocopia extrasului C.F. nr. 71, Sf. Gheorghe eliberat sub nr. 870

în data de 23.02.1990 de Notariatul de Stat Județean Covasna și fotocopia C.F. nr. 71 a localității Sf. Gheorghe, în extenso, în limba maghiară (vol. I, fila 262, 264-270).

Deși inculpații au precizat, cu ocazia audierii lor, că în afara celor două documente, la dosarul comisiei au mai fost depuse și alte documente de către solicitant (cărți, monografii prin care se putea face legătura dintre cultul reformat și instituțiile de învățământ din cadrul bisericii și un regulament al instituțiilor de învățământ al cultului respectiv), nu se poate reține că au fost depuse și aceste documente, deoarece nu există nici un proces verbal în care să fie consemnate documentele avute în vedere de către comisie și nici nota de constatare întocmită de comisie nu face referire la acestea. În acest sens, la dosarul cauzei (filele 257-283, vol. I) se află procesul verbal din data de 22.05.2008, întocmit de organul de urmărire penală, din care rezultă că inculpatul M.A.G a depus, la dosarul cauzei, dosarul intitulat „Str. Școlii nr. 1, Sf. Gheorghe, Covasna”, care cuprinde documentele avute în vedere de comisie și care nu cuprinde alte documente decât cele arătate mai sus.

Pe lângă documentația prezentată de solicitant, potrivit art. 3 din O.U.G. nr. 83/1999, comisia avea obligația legală de a solicitat confirmarea de la Departamentul pentru Administrație Publică Locală referitoare la situația juridică a imobilului.

Urmare solicitării comisiei, prin adresa nr. 1996/O.C./25.04.2002, Ministerul Administrației Publice (vol. I, fila 260) a comunicat comisiei faptul că imobilul din mun. Sf. Gheorghe, str. Școlii nr. 1 „este în domeniul privat al statului, conform art. 166 alin. (4), indice 6 din O.U.G. nr. 206/2000 pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995”, situație în care „trebuie urmată procedura prevăzută de Legea nr. 10 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989”.

Contrar recomandării Ministerului Administrației Publice (arătată mai sus), pe baza situației juridice rezultate din cartea funciară nr. 71 a localității Sf. Gheorghe, în limba maghiară, care la capitolul B. „Foaie de proprietate” prevedea că imobilele de la A+1.2 sunt proprietatea „*sepsiszenyorgyi ey.ref. szekely Miko Kolegium*” (în traducere „Colegiul Szekely Miko de confesiune reformată din Sf. Gheorghe”) și din extrasul nr. 870/23.02.1990, în care se prevedea că „Acest imobil a format proprietatea Colegiului Miko a Bisericii Reformate Secuieșc din Sf. Gheorghe în urma comasării Înch. nr. 1063/1900”, cei trei membri ai comisiei speciale de restituire au emis Nota de constatare înregistrată sub nr. 58/14.05.2002, potrivit căreia „imobilul a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe (prin denumirea de „Biserică Reformată Evanghelică” sau „Biserica Evanghelică Reformată” se înțelege „Biserică Reformată”) în baza C.F. nr. 71, nr. topo 217/1, 217/2 și a fost preluat de către stat în baza Decretului nr. 218/1960 și Decretul nr. 712/1966”, după care au stabilit că acesta se restituie Eparhiei Reformate din Ardeal.

Pentru a înlătura orice dubiu cu privire la identitatea proprietarului imobilului, membrii comisiei au introdus în cuprinsul Notei de constatare nr. 58/14.05.2002 mențiunea: <<prin denumirea de „Biserică Reformată Evanghelică” sau „Biserica Evanghelică Reformată” se înțelege „Biserică Reformată” >>, fără să arate de unde rezultă analogia respectivă.

Ulterior, prin adresa nr. 817/2002.II din 17.05.2002, Eparhia Reformată din Ardeal a solicitat Judecătoria Sfântu Gheorghe să procedeze la intabularea în cartea funciară a dreptului său de proprietate asupra imobilului situat în mun. Sf. Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, anexând ca acte doveditoare o copie legalizată a Notei de constatare nr. 58/14.05.2002 și H.G. nr. 1.334/2000 prin care s-a completat O.U.G. nr. 83/1999 (vol. V, fila 88-102).

Prin Încheierea nr. 2649/2002 cf. din 20.05.2002, Judecătoria Sf. Gheorghe a dispus intabularea dreptului de proprietate asupra imobilului înscris în C.F. nr. 71 Sfântu Gheorghe, nr. ord. A+1, nr. top 217/1, 217/2 prin restituire conform O.U.G. nr. 83/1999, completată prin H.G. nr. 1.334/2000 în favoarea Eparhiei Reformate din Ardeal cu sediul în Cluj-Napoca, cu transcrierea în cf. nou înființat nr. 18269 (vol. V, fila 103).

Imediat după intabularea dreptului său de proprietate asupra „Colegiului Miko”, Eparhia Reformată din Ardeal a trecut la valorificarea dreptului de proprietate asupra

imobilului, prin închirierea acestuia, în scopul obținerii de beneficii financiare constante și sigure, după cum urmează:

Prin Protocolul din data 24.07.2002, (vol. V, fila 223) Consiliul Local al mun. Sf. Gheorghe a predat Eparhiei Reformate din Ardeal imobilul format din clădire și teren în suprafață de 5.996 mp înscrise inițial în C.F. nr. 71, nr. top 217/1, 217/2 – ambele transcrise în C.F. nou nr. 18269, urmând ca cele două unități de învățământ preuniversitar de stat Liceul Teoretic „Szekely Miko” Sf. Gheorghe și Liceul Teologic Reformat Sf. Gheorghe să funcționeze în continuare în imobilul care a constituit obiectul protocolului.

Potrivit art. 4.3 din Protocol, Consiliul Local al mun. Sf. Gheorghe trebuia să asigure prin bugetele anuale sumele necesare chiriei, sume care vor fi utilizate în vederea finanțării cheltuielilor necesare întreținerii și reparării imobilului.

Astfel, Eparhia Reformată din Ardeal, prin intermediul Protopopiatului Reformat din Sf. Gheorghe, a încheiat cu Consiliul Local al mun. Sf. Gheorghe contracte de locațiune anuale prin care i-a închiriat acesteia, contracost, spațiile în care își desfășurau activitatea cele două unități de învățământ, și anume:

- prin contractul de locațiune încheiat la 09.04.2003, cu valabilitate pe întreg anul calendaristic 2003, a fost stabilită și încasată o chirie de 600.000.000 ROL/an (vol. V, fila 225-227);

- prin contractul de locațiune încheiat la 11.02.2004, cu valabilitate pe întreg anul calendaristic 2004, a fost stabilită și încasată o chirie de 2.000.000.000 ROL/an (vol. V, fila 231-233);

- prin actul adițional nr. 1/2005, nedat, a fost modificat contractul de locațiune în vigoare, în sensul prelungirii termenului de valabilitate până la data de 1.09.2005 și perceperii unei chirii pentru perioada 1.01.2005 – 01.09.2005 în valoare de 278.560.000 lei, respectiv 5.000 lei/mp pentru suprafața construită desfășurată și 1000 lei/mp pentru terenul aferent, calculată în baza H.G. nr. 244/26.02.2004 privind stabilirea cuantumului chiriilor aferente imobilelor care fac obiectul prevederilor O.U.G. nr. 94/2000 (vol. V, fila 237);

- prin actul adițional nr. 2/2005, nedat, a fost modificat contractul de locațiune în vigoare, în sensul prelungirii termenului de valabilitate până la data de 31.12.2005 și modificării chiriei aferente perioadei 1.09.2005 – 31.12.2005 la suma de 150.000 RON (vol. V, fila 238);

- prin contractul de locațiune încheiat la 22.02.2006, cu valabilitate pe întreg anul calendaristic 2006, a fost stabilită și încasată o chirie de 200.000 RON/an (vol. V, fila 240-242);

- prin contractul de locațiune nr. 9 încheiat la 09.01.2007, cu valabilitate pe întreg anul calendaristic 2007, a fost stabilită și încasată o chirie de 300.000 RON/an (vol. V, fila 244-247);

- prin contractul de locațiune nr. 50 încheiat la 06.03.2008, cu valabilitate pe întreg anul calendaristic 2008, a fost stabilită o chirie de 300.000 RON/an (vol. V, fila 248-250);

Contractul de locațiune nr. 50 din 6.03.2008 și-a încetat aplicabilitatea prin semnarea între aceleași părți a contractului de comodat, înregistrat la Eparhia Reformată din Ardeal sub nr. 192/30.05.2008 și la Municipiul Sf. Gheorghe sub nr. 21186/09.06.2008. Contractul a avut același obiect, respectiv transmiterea dreptului de folosință asupra imobilelor (clădiri cu teren aferent) în care își desfășoară activitatea Liceul Teoretic Szekely Miko și Liceul Teologic Reformat și a fost încheiat pe o durată de 12 ani, începând cu data de 01.04.2008.

În cadrul acestui contract, Municipiul Sf. Gheorghe, în calitate de comodat, era obligat să achite cu titlu de contravaloare a uzurii fizice a imobilului suma de 100.000 RON pentru anul calendaristic 2008 și să întreprindă demersuri pentru atragerea unor fonduri de minimum 300.000 RON/an sau suma cumulată ciclic, în funcție de finanțările obținute, sumă care se va renegocia din patru în patru ani.

De asemenea, potrivit art. 5.1 lit. t) toate îmbunătățirile la imobil sau ridicările de corpuri de clădire noi pe terenul și în incinta imobilului executate de comodat urmas să intre de drept în proprietatea comodatului.

Municipiul Sf. Gheorghe a promovat un proiectul de investiție prin Programul Operațional Regional „Îmbunătățirea infrastructurii sociale”, domeniul major de intervenție 3.4 – „Reabilitarea, modernizarea, dezvoltarea și echiparea infrastructurii educaționale preuniversitare, universitare și a infrastructurii pentru formare profesională continuă” lansat de Ministerul Dezvoltării Lucrărilor Publice și Locuinței.

În acest sens, sub nr. 644/09.03.2010, între Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, Agenția pentru Dezvoltare Regională Centru și Unitatea Administrativ - Teritorială Municipiul Sfântu Gheorghe s-a încheiat contractul de finanțare nr. 644 având ca obiect finanțarea nerambursabilă de către AM POR pentru implementarea Proiectului nr. 4543 intitulat „Reabilitarea, modernizarea și extinderea clădirilor Liceului Teoretic Szekely Miko” în valoare de 9.005.276,90 lei.

În paralel, prin Convenția încheiată la 27.05.2002 (vol. IV, fila 252-253), Eparhia Reformată din Ardeal, în calitate de proprietar, a dat spre folosință Protopopiatului Reformat Sf. Gheorghe, în calitate de beneficiar, imobilul înscris în C.F. nr. 18269 Sf. Gheorghe, nr. top 217/1 și 217/2.

Potrivit art. 2 și 3 din convenția respectivă, imobilul s-a predat beneficiarului gratuit, fără obținerea niciunui folos material de către proprietar, pe o perioadă de 10 ani, cu posibilitatea prelungirii, iar pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare și modernizare, beneficiarul avea dreptul de a închiria spațiile excedentare cu acordul proprietarului (art. 5). Această ultimă clauză a fost reeditată în înscrisul denumit „Acord” din data de 12.08.2002 prin care Eparhia Reformată din Ardeal își dădea consimțământul pentru renovarea, reabilitarea clădirii Colegiului Szekely Miko din Sf. Gheorghe, precum și închirierii spațiilor excedentare (vol. IV, fila 255).

În acest sens, începând cu anul 2002, Eparhia Reforma din Ardeal a amenajat un număr de 10 spații comerciale la parterul imobilului din str. Grof Miko Imre nr. 1 (fostă Școlii nr.1), care deservea și instituția de învățământ, pe care le-a închiriat după cum urmează:

- Prin contractul nr. 242/28.10.2002, a închiriat SC ARTA VERES SRL Sf. Gheorghe suprafața de 12 mp cu suma lunară de 20 USD/mp.

- Prin contractul nr. 246/28.10.2002, a închiriat lui MOLNAR ISTVAN SNC Sf. Gheorghe suprafața de 68,29 mp cu suma de 9 USD/mp și suprafața de 62,30 mp cu suma de 10,5 USD/mp. Ulterior au fost încheiate succesiv un număr de 7 acte adiționale prin care s-a prelungit termenul de închiriere și s-a mărit chiria cu contravaloarea utilităților (energie electrică, apă, canalizare, etc.).

Potrivit contractului nr. 322/26.10.2007 dintre aceleași părți, chiria a fost stabilită la suma de 37 lei/mp/lună pentru ambele spații comerciale, iar potrivit actului adițional nr. 2, chiria a fost majorată la 41,5 lei/mp/lună.

- Prin contractul nr. 245/28.10.2002, a închiriat SC MAGIC ART SRL Sf. Gheorghe suprafața de 66,24 mp la prețul de 11,25 USD/mp. Ulterior au fost încheiate succesiv un număr de 6 acte adiționale prin care s-a prelungit termenul de închiriere și s-a mărit chiria cu contravaloarea utilităților (energie electrică, apă, canalizare, etc.).

Potrivit contractului nr. 323/26.10.2007 dintre aceleași părți, chiria a fost stabilită la suma de 37 lei/mp/lună, iar potrivit actului adițional nr. 2, chiria a fost modificată la 11 euro/mp.

- Prin contractul nr. 280/15.11.2003, a închiriat SC SCULPTURA SECUIASCĂ ORBAN BALAZS SRL Sf. Gheorghe suprafața de 12 mp la prețul de 20 USD/mp. Ulterior au fost încheiate succesiv un număr de 3 acte adiționale, prin ultimul stabilindu-se prețul chiriei la 12 euro/mp.

Potrivit contractului nr. 324/26.10.2007 dintre aceleași părți, chiria a fost stabilită la suma de 39 lei/mp/lună.

- Prin contractul nr. 243/28.10.2002 a închiriat SC CYKLON SRL Cernat suprafața de 66,72 mp cu suma de 11,25 USD/mp.

Prin anexa din 28.10.2002, părțile au convenit ca spațiul să fie subînchiriat SC GERMANOS TELECOM ROMÂNIA SA București.

- Prin contractul nr. 243/a/14.01.2003, închirierea spațiului a fost preluată de SC ANNO 2002 SRL Sf. Gheorghe, în aceleași condiții de preț.

- Prin contractul nr. 270/08.11.2002, a închiriat SC CYKLON SRL Cernat suprafața de 55,46,29 mp cu suma de 12 USD/mp.

Spațiile comerciale din cele două contracte (243/a/14.01.2003 și 270/08.11.2002) au fost preluate în chirie, la același preț, de SC ALT - FAN SRL Sf. Gheorghe, jud. Covasna, potrivit contractului nr. 362/26.11.2003 și de SC ALBIF GROUP SRL Brașov, potrivit contractului nr. 239/21.07.2004, iar prin actele adiționale ulterioare a fost prelungit termenul de închiriere și a fost mărită chiria cu contravaloare cheltuielilor de încălzire și apă.

- Prin contractul nr. 319/18.10.2004, a închiriat SC AUTO PROSPER SRL Miercurea Ciuc, jud. Harghita suprafața de 47,41 mp cu suma de 8,8 euro/mp și suprafața de 4 mp cu suma de 2 euro/mp. Ulterior au fost încheiate succesiv un număr de 4 acte adiționale prin care s-a prelungit termenul de închiriere și s-a mărit chiria cu contravaloarea utilităților.

- Prin contractul nr. 329/27.10.2004, a închiriat SC PANPACIFICO EXPORT IMPORT SRL Sf. Gheorghe suprafața de 44,47 mp cu suma de 9,6 euro/mp și suprafața de 6,8 mp cu suma de 2 euro/mp. Ulterior au fost încheiate succesiv un număr de 5 acte adiționale prin care s-a prelungit termenul de închiriere și s-a mărit chiria cu contravaloarea utilităților.

- Prin contractul nr. 23/21.01.2005, a închiriat VOLKSBANK ROMÂNIA SA suprafața de 103 mp cu suma de 9,6 euro/mp, adică 988 euro/lună. Prin actul adițional nr. 1 (fără dată) părțile au convenit majorarea chiriei la suma de 11,86 euro/mp, adică 1221,58 euro/lună.

- Prin contractul nr. 348/20.11.2007, a închiriat SC MELKA SRL Sf. Gheorghe suprafața de 123 mp cu suma de 5289 lei/lună, durata contractului fiind prelungită prin actul adițional nr. 1.

- Prin contractul nr. 305/05.09.2008, a închiriat SC MARISROM SRL Târgu-Mureș suprafața de 51,41mp cu suma de 12 euro/mp/lună.

Potrivit situației transmise de Eparhia Reformată din Ardeal (vol. VI, fila 172), în perioada 2002 – 31.05.2009, a fost încasată în urma închirierii imobilului situat în mun. Sf. Gheorghe, str. Grof Miko Imre nr. 1, suma totală de 2.318.995,72 lei prin Protopopiatul Reformat Sfântu Gheorghe și suma de 100.000 lei prin Eparhia Reformată din Ardeal, din această sumă, 1.137.856 lei fiind încasați cu titlu de chirie pentru partea de imobil cu destinația de spații de învățământ de la Primăria municipiului Sf. Gheorghe.

În raport de cele prezentate mai sus rezultă că soluția comisiei cuprinsă în Nota de constatare nr. 58/14.05.2002, potrivit căreia imobilul din mun. Sf. Gheorghe, str. Școlii nr. 1 (actual str. Grof Miko Imre nr. 1) a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe și implicit de restituire a acestuia către Eparhia Reformată din Ardeal este netemeinică și nelegală.

Instanța a ajuns la această concluzie având în vedere următoarele:

Din probele administrate în cauză, la care se va face referire, în continuare, rezultă cu certitudine că imobilul care a făcut obiectul Notei de constatare nr. 58/14.05.2002 nu a fost niciodată proprietatea Eparhiei Reformate din Ardeal sau a Bisericii Reformate Evanghelice, Bisericii Evanghelice Reformate, Bisericii Reformate, Bisericii Reformate Secuiești din Sf. Gheorghe.

Astfel, în ceea ce privește modul de organizare a învățământului, prin Ordonanța nr. 3193 din 22 martie 1858 a Ministerului Cultelor și Învățământului Public (vol. II, fila 38) se reglementa situația școlilor din apropierea frontierelor, aparținând sau nu trezoreriei statului, în sensul că aceste școli erau subordonate, din punct de vedere al supravegherii și administrării, autorității bisericești a cărei religie domina populația din localitate. Altfel spus, biserica exercita numai o subordonare pe linie profesională, îndeplinind rolul de astăzi al inspectoratelor școlare, ca verigă intermediară între școli și ministerul de resort. Din prevederile pct. 2, coroborate cu pct. 1, din același act normativ rezultă că subordonarea supravegherii bisericești, era determinată de componența religioasă a populației din

comunitatea unde funcționa școala și nu de existența sau inexistența unor proprietăți destinate procesului de învățământ din partea cultelor religioase.

Din aceste prevederi legale rezultă foarte clar rolul bisericii de administrator financiar și de supraveghetor al vieții spirituale și morale în sistemului de învățământ și nu acela de proprietar al tuturor imobilelor în care își desfășurau activitatea școlile respective.

Mai mult, în paragrafului 47 din Legea nr. XXX/1883 emisă de Ministerul Regal al Cultelor și Învățământului din Budapesta (vol. II, fila 78-79, 171-172), se prevede că „acele școli medii, care sunt susținute (administrare și finanțate) de diferite confesiuni, autorități locale, comune, asociații sau particulari și a căror existență prezintă interes important cultural național sau pe plan local și nu sunt în măsură să susțină din surse proprii aceste instituții în parametrii legali..., pot fi luate sub protecția statului în următoarele condiții și modalități:

a) toate fundațiile și capitalurile școlii, bunurile mobile și imobile, rămân în continuare în proprietatea acestora și veniturile generate de acestea se vor cheltui în continuare în favoarea acestor instituții”.

În ceea ce privește înființarea și constituirea patrimoniului Colegiului Miko, instanța reține că în anul 1860, comunitatea orașului Sf. Gheorghe a cedat ca spațiu școlar pentru Colegiul Szekely Miko ref. terenul său cu clădiri din strada Libocz și terenul liber care era în vecinătatea sudică a sfatului pe care parțial s-a construit, ulterior clădirea nouă a școlii. (vol.II, fila 74).

În ședința Adunării generale din 11.09.1870 a Bisericii Reformate din Sf. Gheorghe s-a solicitat Consiliului Orășenesc Sf. Gheorghe să înființeze o școală elementară laică începând cu data de 1 octombrie 1870, deoarece biserica nu mai avea fonduri, conform cerințelor legii, pentru susținerea unei școli (vol.II, fila 36, 81).

În acest scop, prin Hotărârea nr. 1467 din 24 septembrie 1870, Consiliul local a înființat Școala elementară comunitară și a stabilit bugetul pentru anul școlar 1870/1871.

Construcția noii școli laice a fost finanțată din contribuțiile bănești a 2.579 donatori, printre care și groful Miko Imre, precum și din contractarea în anul 1873 a unui credit în valoare de 24.000 forinți de către Consiliul Orășenesc Sf. Gheorghe. La data de 19.03.1876 Groful Miko Imre a donat suma de 60.000 forinți, iar în semn de recunoștință școala a preluat numele „Miko”.

În afara fondurilor proprii, Colegiul Miko a beneficiat de sprijinul financiar al statului care, începând cu anul școlar 1888/1889, a acordat alocații bugetare anuale. Pentru reglementarea acestora s-a încheiat un contract tripartit, semnat de ministrul religiei și al învățământului, episcopul bisericii reformate și conducerea colegiului, din care rezultă că tot patrimoniul rămâne în proprietatea școlii, iar statul nu are nicio pretenție (vol. II, fila 76).

În urma demersurilor făcute de deputații județului privind dezvoltarea colegiului la 8 clase realiste, ministrul religiilor și învățământului a făcut cunoscut prin scrisoarea nr. 48778/1888 că, începând cu anul școlar 1889/1890, se va deschide clasa a V-a, colegiul se va putea dezvolta treptat până la 8 clase de gimnaziu și a dat asigurări privind acordarea sprijinului financiar permanent (vol. II, fila 75). Într-adevăr, Ministerul Religiilor și Învățământului a sprijinit ulterior funcționarea colegiului prin acordarea de subvenții și de burse de stat pentru elevi.

Aprobarea extinderii capacității de învățământ a fost condiționată de construirea de către Consiliului Orășenesc Sf. Gheorghe, pe cheltuială proprie, a unui edificiu adecvat cerințelor vremii. În vederea realizării investiției, Consiliul orășenesc a încheiat un contract cu inginerul Alpar Ignac pentru elaborarea documentației clădirii Școlii Miko (adresa nr. 810/1890), a contractat un credit în valoare de 50.000 forinți (vol. II, fila 98, pct.293) și a beneficiat de o alocație bugetară din partea guvernului de 32.000 forinți.

Deschiderea acestei noi finanțări de la bugetul de stat a avut la bază un nou contract tripartit încheiat între ministrul de resort în calitate de cofinanțator, biserica reformată în calitate de coordonator-supraveghetor și școala Miko în calitate de proprietar-beneficiar. Și acest contract a stabilit în mod clar dreptul de proprietate al colegiului asupra patrimoniului existent și viitor și a definit sarcinile fiecărui semnatar, de exemplu ministrul de resort rezervându-și dreptul de a numi profesorii titulari la catedrele școlii (vol. II, filele 78-80).

Consiliul Orășenesc Sf. Gheorghe a emis autorizația de construcție nr. 2342/1891 pe numele școlii Miko, în sensul construirii unei aripi cu două etaje, în continuarea clădirii principale existente pe str. Libocz (vol. II, fila 98). Construcția s-a realizat în perioada 1892-1893, iar inaugurarea oficială a avut loc la 10 septembrie 1893 (vol. II, fila 99).

Încă de la înființarea sa în anul 1870, colegiul a primit în permanență donații de la cetățeni constând atât în sume de bani, cât și în bunuri imobile formate din construcții, terenuri virane și păduri, care au fost intabulate pe numele Colegiului Miko, ca entitate de sine-stătătoare (vol. II, fila 102, 103, 104, 105). De remarcat că donațiile la care s-a făcut referire mai sus, au fost făcute Colegiului Miko și nu Bisericii reformate și donațiile bunurilor imobile au fost intabulate în foaia de avere a cărții funciare nr. 71 sub proprietatea Colegiului Miko (vol. II, fila 107, în cazul donației din 16.03.1915).

Astfel, ca exemplu ce interesează cauza, trebuie prezentată intabularea construcției în care se desfășura procesul de învățământ, respectiv formarea cărții funciare nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe, după cum urmează: „în baza procesului-verbal procedural întocmit la data de 2 martie 1900, se intabulează imobilele în cartea funciară nr. 71 sub nr. A+1 nr. top 160, A+12 nr. top 690, nr. top vechi și suspendate, sub nr. top noi A+1-3, date în urma comasării, în favoarea lui „Miko Kolegium” de confesiune reformată” (vol. II, fila 106-107).

După data de 1 decembrie 1918 jurisdicția Imperiului Austro-Ungar asupra Transilvaniei încetează, iar implicarea bisericii nu se mai regăsește în activitatea Colegiului Miko, procesul de învățământ fiind coordonat de inspectorii din cadrul Ministerului Regal de Învățământ.

În urma cutremurului din noaptea de 09-10 noiembrie 1940, clădirea colegiului a fost grav avariata, motiv pentru care s-a interzis folosirea clădirii și s-a dispus întreruperea activității didactice pentru 10 zile. Lucrările de consolidare a clădirii au fost finanțate din fondurile proprii ale colegiului și din bugetul de stat, sub coordonarea Inspectoratului de Stat pentru Construcții care, împreună cu conducerea colegiului, au format un colectiv pentru adjudecarea ofertelor de preț solicitate de la constructori (vol. II, filele 114-116).

În baza Decretelor nr. 176/1948 (de trecere în proprietatea statului), nr. 218/1960 (privind prescripția dreptului la acțiune pentru imobilele intrate în proprietatea statului, art. III) și nr. 712/1966, Colegiul Miko a fost trecut în proprietatea statului român, iar intabularea s-a realizat în cartea funciară nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe prin Încheierea nr. 518/1971, prin care s-a acordat unității de învățământ drept de administrare operativă.

Deși în actul normativ de trecere a imobilului respectiv în proprietatea statului (Decretul nr. 176/1948 - filele 162-164, dosar instanță) este înscris „Liceul reformat băieți din Sf. Gheorghe al bis. ref”, instanța nu poate reține că aceasta reprezintă o confirmare a proprietății Bisericii reformate asupra proprietății, în condițiile în care art. 32 din Decretul-Lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare (în vigoare la momentul trecerii în proprietatea statului) prevedea că „Dacă în cartea funciară s-a înscris un drept real în folosul unei persoane, se prezumă că dreptul există în folosul ei”. Față de această prevedere legală, raportată la mențiunile din cartea funciară nr. 71 a localității Sf. Gheorghe, instanța reține că atât timp cât în cartea funciară nr. 71, la foaia de proprietate există mențiunea că bunurile imobile înscrise în cap.A-Foaia de avere sub nr. A+1 sunt proprietatea „*sepsiszenyorgyi ev.ref. szekely Miko Kolegium*” (în traducere „Colegiul Szekely Miko de confesiune reformată din Sf. Gheorghe”), bunurile respective, în lipsa altor mențiuni privind rectificarea înscrierii din cartea funciară, erau în proprietatea Colegiului Miko și la momentul trecerii lor în proprietatea statului.

În susținerea acestei concluzii stă și interpretarea de specialitate realizată de reprezentanții Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Covasna transmisă prin adresa nr. 1155/18.03.2009, în care se arată că imobilul este „proprietatea Colegiului Szekely Miko de confesiune reformată din Sf. Gheorghe”(vol. V, fila 156-158).

O interpretare similară au realizat și conducătorii de carte funciară Luffy Etelka (emitentul extrasului C.F. nr. 870/23.02.1990) și Arvay Matilda, precum și traducătorii autorizați de limbă maghiară Kerekes Maria și Hrehorovici Margareta, în sensul că imobilul

în litigiu este ”proprietatea Colegiului Secuiesc Miko de confesiune reformată din Sf. Gheorghe”. (vol. III, fila 163-166, 158-162, 167).

Se constată că, în toate aceste traduceri, nu se face nicio referire la biserică, ci doar la faptul că școala era de confesiune reformată. Rezultă că proprietarul imobilului este școala însăși, care în cazul dedus judecării este de confesiune reformată.

În același sens, instanța nu va reține apărarea inculpaților potrivit căreia prevederile din autorizația nr. 81 din 23 iulie 1928 (fila 168, dosar instanță) din care rezultă că „Liceul Colegiul ref. băieți Szekely Miko. Această școală este proprietatea Eparhiei Reformate din Ardeal”, confirmă proprietatea acesteia asupra imobilului deoarece respectiva autorizație este eliberată de Ministerul Instrucțiunii și privește dreptul de publicitate al școlii, iar prevederea cu privire la proprietate privește instituția ca formă de învățământ particular (făcându-se referire la art. 11, 63 și 64 din legea învățământului particular) și nu la proprietatea asupra imobilului, în condițiile în care nu sunt prevăzute elemente de identificare a acestuia (adresă, întindere, vecinătăți). Aceiași motivație se reține și la înlăturarea apărărilor inculpaților, în ceea ce privește mențiunile din Anuarul Colegiului Reformat Szekeli Miko din Sf. Gheorghe pe anul Școlar 1937-1938.

În sprijinul reținerilor instanței cu privire la proprietatea asupra imobilului respectiv a Colegiului Miko sunt și mențiunile din aceeași carte funciară nr. 71 (vol. V, fila 156-158), unde s-a intabulat dreptul de proprietate în favoarea Colegiului asupra imobilului cu nr. top 281 sub A+5, dobândit în baza contractului de schimb din 15.03.1915 (vol. V, filele 190-196) de la Biserica reformată din Sf. Gheorghe, ocazie cu care în baza aceluiași contract de schimb s-a intabulat și dreptul de proprietate asupra imobilului de la A+4 din cartea funciară nr. 71, în favoarea Bisericii reformată din Sf. Gheorghe. Înscririle respective confirmă faptul că erau două patrimonii distincte, unul al Colegiului Miko (înscris în cartea funciară nr. 71) și celălalt al Bisericii reformate din Sf. Gheorghe (înscris în cartea funciară nr. 474).

Faptul că unitatea școlară avea personalitate juridică de sine-stătătoare și era titular al dreptului de proprietate asupra bunurilor sale este demonstrat și de Contractul de schimb imobiliar încheiat la data de 15.03.1915 între Colegiul Reformat Szekely Miko cu sediul în loc. Sf. Gheorghe și Biserica Reformată din Sf. Gheorghe, de unde rezultă existența a două entități cu personalitate juridică și patrimoniu distinct, care aveau drept de dispoziției asupra bunurilor sale.

Potrivit acestui contract, colegiul a oferit terenul cunoscut sub numele „Kurmesz” situat pe str. grf. Miko, lângă clădirea colegiului, înscris în C.F. nr. 71, evidențiat la A+1 nr. top 145/1, 145/2, 145/3, 146/1 și 146/2, Bisericii reformate din Sf. Gheorghe și a primit la schimb grădina – teren intravilan aparținând acesteia, înscrisă în C.F. nr. 474, evidențiat la A+1 sub nr. top 281.

Potrivit punctului 5 din contract, asupra terenului „Kurmesz” era instituită o ipotecă în favoarea Casei de economii din Brașov, iar colegiul s-a obligat să procedeze pe cheltuiala proprie la radierea garanției ipotecare de 7.000 forinți și să predea bisericii un imobil liber de sarcini (vol. V, filele 190-191, 195).

În același sens se pot reține și înscrierile din C.F. nr. 2722 a loc. Sf. Gheorghe, potrivit cărora, la data de 10.12.1928, Colegiul Miko a cumpărat de la parohia Reformată din Sf. Gheorghe imobilele cu nr. topo 145/1 (casă din piatră cu etaj), 145/2 (casă din piatră), 145/3 (casă din piatră), 146/1 (casă din lemn) și 146/2 (casă din lemn) (vol. III, fila 122).

De asemenea, instanța, din analiza altor cărți funciare, care cuprindeau înscrieri din aceeași perioadă ca și cartea funciară 71, aflate la dosarul cauzei, depuse de Eparhia Reformată din Ardeal cu ocazia revendicării altor imobile, constată că atunci când proprietatea aparținea bisericii, la Cap. B, Foaia de proprietate, era trecută biserica sau parohia respectivă (Parohia reformată din Bățanii Mari – CF 2349, încheiere de intabulare 1967/1912-vol. XII, filele 276-280, Parohia reformată din Bodoș – CF 96, încheiere de intabulare 02.09.1912-vol. XII, filele 312-318, Biserica reformată din Araci – CF 1077, încheiere de intabulare 05.01.0921-vol. XII, filele 341-344).

În ceea ce privește chestiunea prealabilă invocată de inculpații M.T. și M.A.G prin care au solicitat ca instanța de judecată să constate că imobilul situat în municipiul Sf.

Gheorghe, str. Școlii nr.1, înscris în cartea funciară nr. 71 a fost proprietatea Eparhiei Reformate din Ardeal, raportat la Decizia civilă nr. 187/R definitivă și irevocabilă, pronunțată la data de 15.03.2006 de Curtea de Apel Brașov- Secția Civilă, instanța reține că prin încheierea din data de 24.01.2012, s-a admis chestiunea prealabilă, în baza art. 44, alin.3, Cod procedură penală și s-a dispus aplicarea procedurii obișnuite privind continuarea judecății pe fond.

Potrivit art. 44, alin.3, Cod procedură penală hotărârea definitivă a instanței civile, asupra unei împrejurări ce constituie o chestiune prealabilă în procesul penal, are autoritate de lucru judecat în fața instanței penale.

Instanța reține că elementele autorității de lucru judecat, potrivit art. 1201, Cod civil, sunt părțile, obiectul și cauza.

Din coroborarea acestui text de lege cu dispozițiile art. 44, alin. 3, Cod procedură penală, rezultă că în prezenta cauză, chestiunea prealabilă este reprezentată de existența dreptului de proprietate a Eparhiei Reformate din Ardeal asupra imobilului în care a funcționat Colegiu Miko, situat în municipiul Sf. Gheorghe, str. Școlii nr.1, înscris în cartea funciară nr. 71, până la momentul trecerii acestuia în proprietatea statului.

Din analiza sentinței civile la care se face referire, respectiv Decizia civilă nr. 125/A din 20.10.2005 pronunțată de Tribunalul Covasna, în dosarul nr. 1620/2005, instanța constată că prin hotărârea respectivă s-a stabilit definitiv că Eparhia Reformată din Ardeal are calitate procesuală de a solicita retrocedarea imobilelor care au constituit averea Liceului Szekely Miko din Sf. Gheorghe, trecute în proprietatea statului. Pentru a decide astfel, instanța respectivă a apreciat că Eparhia Reformată nu participa la procesul respectiv ca urmaș de drept al Colegiului Miko, fiindcă urmaș de drept potrivit întabulării este Statul Român, Eparhia reformată având calitatea de fost proprietar al bunurilor imobile a căror retrocedare se solicită, așa cum rezultă din nota de constatare a comisiei speciale depusă la fila 86, dosar de fond (fila 139, verso, dosar instanță). Din cele ce preced rezultă că decizia instanței privește calitatea procesuală a eparhiei și nu fondul cauzei, referitor la dreptul de proprietate a bunurilor imobile respective și s-a bazat pe nota de constatare a comisiei speciale, notă care face obiectul prezentului dosar și care, așa cum s-a arătat mai sus, este netemeinică și nelegală, întocmirea ei de către inculpați constituind latura obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 248-248¹ C.pen, infracțiune pentru care inculpații sunt cercetați în prezenta cauză.

În ceea ce privește fondul cauzei civile, este adevărat că Judecătoria Sf. Gheorghe a pronunțat Sentința civilă nr. 1226/29.06.2007 în dosarul 1305/305/2006 prin care a constatat, la cererea eparhiei Reformate din Ardeal, nulitatea absolută a unor contracte de vânzare cumpărare a unor locuințe din fosta proprietate a Colegiului Miko, dar sentința respectivă privește imobilul situat în strada Konsza Samu nr. 14-16, nu cel din str. Școlii nr. 1, care face obiectul prezentei cauze și în plus sentința respectivă nu este definitivă, cauza fiind suspendată, în recurs, la data de 05.05.2009, în temeiul art. 244, alin.1, pct. 2, Cod procedură civilă, dosarul nr. 1858/119/2008, pe rolul Tribunalului Covasna.

În consecință, în raport de cele ce preced, instanța constată, după judecarea pe fond a cauzei, că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 44, alin.3, Cod procedură penală și că sentințele la care s-a făcut referire, de către inculpați, nu au soluționat definitiv împrejurarea care constituie o chestiune prealabilă în prezentul proces verbal (dreptul de proprietate al Eparhiei Reformate din Ardeal asupra imobilului din str. Școlii nr. 1, sediul fostului Colegiu Miko), chestiune prealabilă soluționată, în temeiul art. 44, alin.1 și 2, de prezenta instanță care a stabilit, conform celor expuse mai sus că imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, înscris în C.F. nr. 71, nr. top 217/1 și nr. 217/2 nu a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe și a fost proprietatea Colegiul Szekely Miko de confesiune reformată din Sf. Gheorghe, până la trecerea acestuia în proprietatea statului.

În drept, fapta inculpatului **M.A.G** care, în calitate de membru al comisiei speciale de restituire înființată în baza O.U.G. nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, prin

nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/1999 și în baza extrasului C.F. nr. 870/23.02.1990 nevalabil (în fotocopie, emis în urmă cu 12 ani) și a C.F. nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe (netradusă în limba română), care indicau alt proprietar, a întocmit alături de ceilalți doi coînculpați Nota de constatare nr. 58/14.05.2002, arătând contrar realității că imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, înscris în C.F. nr. 71, nr. top 217/1 și nr. 217/2 a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe și l-a restituit Eparhiei Reformate din Ardeal, fapt ce a dat posibilitatea instituției din urmă să-și intabuleze dreptul de proprietate, cu consecința deposedării municipiului Sf. Gheorghe și producerii unui prejudiciu acestuia de aprox. 1.300.000 euro reprezentat de valoarea imobilului, întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248-248¹ C.pen., cu referire la art. 13 alin. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare.

Fapta inculpatului **M.T.** care, în calitate de membru al comisiei speciale de restituire înființată în baza O.U.G. nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, prin nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/1999 și în baza extrasului C.F. nr. 870/23.02.1990 nevalabil (în fotocopie, emis în urmă cu 12 ani) și a C.F. nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe (netradusă în limba română), care indicau alt proprietar, a întocmit alături de ceilalți doi coînculpați Nota de constatare nr. 58/14.05.2002, arătând contrar realității că imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, înscris în C.F. nr. 71, nr. top 217/1 și nr. 217/2 a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe și l-a restituit Eparhiei Reformate din Ardeal, fapt ce a dat posibilitatea instituției din urmă să-și intabuleze dreptul de proprietate, cu consecința deposedării municipiului Sf. Gheorghe și producerii unui prejudiciu acestuia de aprox. 1.300.000 euro reprezentat de valoarea imobilului, întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248-248¹ C.pen., cu referire la art. 13 alin. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare.

Fapta inculpatului **C.S.** care, în calitate de membru al comisiei speciale de restituire înființată în baza O.U.G. nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, prin nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/1999 și în baza extrasului C.F. nr. 870/23.02.1990 nevalabil (în fotocopie, emis în urmă cu 12 ani) și a C.F. nr. 71 a loc. Sf. Gheorghe (netradusă în limba română), care indicau alt proprietar, a întocmit alături de ceilalți doi coînculpați Nota de constatare nr. 58/14.05.2002, arătând contrar realității că imobilul situat în mun. Sfântu Gheorghe, str. Școlii nr. 1, jud. Covasna, înscris în C.F. nr. 71, nr. top 217/1 și nr. 217/2 a fost proprietatea Bisericii Reformate din Sfântu Gheorghe și l-a restituit Eparhiei Reformate din Ardeal, fapt ce a dat posibilitatea instituției din urmă să-și intabuleze dreptul de proprietate, cu consecința deposedării municipiului Sf. Gheorghe și producerii unui prejudiciu acestuia de aprox. 1.300.000 euro reprezentat de valoarea imobilului, întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 248-248¹ C.pen., cu referire la art. 13 alin. 1² din O.U.G. nr. 43/2002, cu modificările și aprobările ulterioare.

Față de situațiile de fapt și de drept reținute mai sus, instanța, reținând vinovăția inculpatului **M.A.G.**, îl va condamna pe acesta, în baza art. 248-248¹, Cod penal, cu aplicarea art. 74, lit. a și art. 76, lit. b, Cod penal, la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, săvârșită în dauna părții vătămate Municipiul Sfântu Gheorghe, în data de 14.05.2002.

La dozarea pedepsei instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 72, Cod penal și anume: limitele de pedeapsă prevăzute de textul de lege incriminator, împrejurările săvârșirii faptei, gradul de pericol social concret al faptei generat de nivelul ridicat al prejudiciului, de urmările produse dar și persoana inculpatului care a avut o poziție nesinceră pe toată durata desfășurării procesului penal, nerecunoscând săvârșirea faptei, dar care se află la prima incidență cu legea penală, motiv pentru care instanța a reținut în favoarea acestuia circumstanța atenuantă prevăzută de art. 74, lit. a, Cod

penal și a dat eficiență dispozițiilor art. 76, lit. b, Cod penal și a coborât pedeapsa sub minimul prevăzut de lege.

În baza art. 71, Cod penal și a dispozițiilor Deciziei CEDO din cauza Hirst contra Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord instanța va interzice inculpatului pe durata executării pedepsei ca pedeapsă accesorie, doar drepturile prevăzute de art. 64, alin.1, lit.a, teza a II-a (dreptul de a fi ales), și lit. b, Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța apreciază că scopul acesteia poate fi atins numai prin executarea acesteia în regim de detenție, raportat la contribuția inculpatului la săvârșirea faptei, la poziția acestuia de președinte al comisiei și de persoană numită într-o demnitate publică, care trebuia să-și aducă contribuția la repararea unor nedreptăți sociale și nu la săvârșirea altora. Instanța a avut în vedere și faptul că inculpatul a influențat și decizia inculpatului C.S, prin traducerea înscrisurilor din limba maghiară, din cartea funciară nr. 71, în așa fel încât acesta a fost convins că imobilul a fost proprietatea eparhiei și că mențiunile din extrasul de carte funciară corespund realității, înscrise în cartea funciară.

Față de situațiile de fapt și de drept reținute mai sus, instanța, reținând vinovăția inculpatului **M.T.**, îl va condamna pe acesta, în baza art. 248-248¹, Cod penal, cu aplicarea art. 74, lit. a și art. 76, lit. b, Cod penal, la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, săvârșită în dauna părții vătămate Municipiul Sfântul Gheorghe, în data de 14.05.2002.

La dozarea pedepsei instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 72, Cod penal și anume: limitele de pedeapsă prevăzute de textul de lege incriminator, împrejurările săvârșirii faptei, gradul de pericol social concret al faptei generat de nivelul ridicat al prejudiciului, de urmările produse dar și persoana inculpatului care a avut o poziție nesinceră pe toată durata desfășurării procesului penal, nerecunoscând săvârșirea faptei, dar care se află la prima incidență cu legea penală, motiv pentru care instanța a reținut în favoarea acestuia circumstanța atenuantă prevăzută de art. 74, lit. a, Cod penal și a dat eficiență dispozițiilor art. 76, lit. b, Cod penal și a coborât pedeapsa sub minimul prevăzut de lege.

În baza art. 71, Cod penal și a dispozițiilor Deciziei CEDO din cauza Hirst contra Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord instanța va interzice inculpatului pe durata executării pedepsei ca pedeapsă accesorie, doar drepturile prevăzute de art. 64, alin.1, lit.a, teza a II-a (dreptul de a fi ales), și lit. b, Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța apreciază că scopul acesteia poate fi atins numai prin executarea acesteia în regim de detenție, raportat la contribuția inculpatului la săvârșirea faptei, la poziția acestuia de reprezentant al eparhiei în comisie, poziție față de care trebuia să dea dovadă de imparțialitate și care trebuia să-și aducă contribuția la repararea unor nedreptăți sociale și nu la săvârșirea altora, mai ales că acesta cunoștea și trebuia să cunoască evoluția juridică a bunurilor revendicate de eparhie. De asemenea instanța a avut în vedere și faptul că inculpatul a influențat decizia inculpatului Clim Silviu, prin poziția sa de cunoscător al limbii maghiară și a documentelor depuse la comisie, ocazie cu care nu a explicat acestuia că între înscrisurile din cartea funciară nr. 71 și mențiunile din extrasul de carte funciară sunt diferențe cu privire la proprietar.

Față de situațiile de fapt și de drept reținute mai sus, instanța, reținând vinovăția inculpatului **C.S.**, îl va condamna pe acesta, în baza art. 248-248¹, Cod penal, cu aplicarea art. 74, lit. a și art. 76, lit. b, Cod penal, la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, săvârșită în dauna părții vătămate Municipiul Sfântul Gheorghe, în data de 14.05.2002.

La dozarea pedepsei instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 72, Cod penal și anume: limitele de pedeapsă prevăzute de textul de lege incriminator, împrejurările săvârșirii faptei, contribuția acestuia la săvârșirea acesteia, gradul de pericol social concret al faptei generat de nivelul ridicat al prejudiciului, de urmările produse dar și persoana inculpatului care a avut o poziție nesinceră pe toată durata desfășurării procesului penal, nerecunoscând săvârșirea faptei, dar care se află la prima

incidență cu legea penală, motiv pentru care instanța a reținut în favoarea acestuia circumstanța atenuantă prevăzută de art. 74, lit. a, Cod penal și a dat eficiență dispozițiilor art. 76, lit. b, Cod penal și a coborât pedeapsa sub minimul prevăzut de lege.

În baza art. 71, Cod penal și a dispozițiilor Deciziei CEDO din cauza Hirst contra Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord instanța va interzice inculpatului pe durata executării pedepsei ca pedeapsă accesorie, doar drepturile prevăzute de art. 64, alin.1, lit.a, teza a II-a (dreptul de a fi ales), și lit. b, Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța apreciază că scopul acesteia poate fi atins și fără executarea acesteia în regim privativ de libertate, deoarece inculpatul se află la prima incidență cu legea penală, este în vârstă de 60 ani, suferind de afecțiuni cronice și fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 81, Cod penal va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 5 ani, stabilit în condițiile art. 82, Cod penal.

În baza art. 71, alin. 5, Cod penal instanța va dispune suspendarea executării pedepsei accesorii aplicată inculpatului, prevăzută de art. 64, alin.1, lit.a, teza a II-a, b, Cod penal, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art. 359, Cod procedură penală, instanța va atrage atenția inculpatului cu privire la dispozițiile art. 83, Cod penal a căror nerespectare poate atrage revocarea suspendării condiționate a pedepsei aplicate prin prezenta sentință și executarea ei alături de o nouă pedeapsă aplicată pentru o altă infracțiune săvârșită cu intenție înăuntrul termenului de încercare.

În latură civilă, instanța va lua act că partea vătămată municipiul Sfântu Gheorghe cu adresa nr. 55591/11.11.2011 (fila 65) a comunicat că nu se constituie parte civilă în prezenta cauză.

În baza art. 14, alin. 3, lit. c, Cod procedură penală cu referire la art. 348, Cod procedură penală, instanța va repune părțile în situația anterioară săvârșirii infracțiunii, în sensul anulării în tot, a Notei de constatare nr. 58/14.05.2002 și va dispune radierea dreptului de proprietate a Eparhiei Reformate din Ardeal, intabulat în cartea funciară nr. 18269 a imobilului situat în municipiul Sfântul Gheorghe, str. Școlii nr.1, jud. Covasna.

Având în vedere că partea vătămată municipiul Sfântu Gheorghe nu s-a constituit parte civilă în prezenta cauză cu suma de 1.137.856 lei, plătită cu titlul de chirie pentru imobilul ce făcea parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale, deși prejudiciul acestuia nu a fost acoperite, iar sumele încasate nelegal nu au servit la despăgubirea părții vătămate, instanța în baza art. 118, alin. 1, lit. e și alin. 4, Cod penal va dispune confiscarea specială de la Eparhia Reformată din Ardeal a sumei de 1.137.856 lei.

Instanța nu va dispune confiscarea specială a sumei de 1.281.139,72 lei (diferența dintre suma totală încasată de 2.418.995,72 lei și suma de 1.137.856 lei, plătită cu titlul de chirie de municipiul Sf. Gheorghe pentru partea de imobil cu destinația de liceu), încasată de Eparhia Reformată din Ardeal (vol. VI, fila 172), cu titlu de chirii de la societățile comerciale la care au fost închiriate spațiile comerciale din imobilul respectiv, deoarece aceasta a efectuat cheltuieli cu transformarea și amenajarea spațiilor comerciale respective, dar și cu administrarea acestora în perioada respectivă.

Față de culpa infracțională a inculpaților, instanța, în baza art. 191, Cod procedură penală, va obliga fiecare inculpat la câte 1000 lei cheltuieli judiciare către stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția lipsei calității procesuale de parte responsabilă civilmente invocată de Secretariatul General al Guvernului.

În baza art. 248-248¹, Cod penal, cu aplicarea art.74, lit.a și art. 76, lit.b condamnă inculpatul **M.A.G**; la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, săvârșită în dauna părții vătămate Municipiul Sfântul Gheorghe, în data de 14.05.2002.

În baza art. 71, alin.2, Cod penal interzice inculpatului pe durata executării pedepsei drepturile prevăzute de art. 64, alin.1, lit. a, teza a II a, lit. b, Cod penal.

În baza art. 248-248¹ Cod penal, cu aplicarea art.74, lit.a și art. 76, lit.b condamnă inculpatul **M.T.**, la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, săvârșită în dauna părții vătămate Municipiul Sfântul Gheorghe, în data de 14.05.2002.

În baza art. 71, alin.2, Cod penal interzice inculpatului pe durata executării pedepsei drepturile prevăzute de art. 64, alin.1, lit. a, teza a II a, lit. b, Cod penal.

În baza art. 248-248¹ Cod penal, cu aplicarea art. 74, lit.a și art. 76, lit.b condamnă inculpatul **C.S.**; la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, săvârșită în dauna părții vătămate Municipiul Sfântul Gheorghe, în data de 14.05.2002.

În baza art. 71, alin. 2, Cod penal interzice inculpatului pe durata executării pedepsei drepturile prevăzute de art. 64, alin.1, lit. a, teza a II a, lit. b, Cod penal.

În baza art. 81, Cod penal dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o durată de 5 ani care constituie termen de încercare pentru inculpat stabilit în condițiile art. 82, Cod penal.

În baza art. 71, alin. 5, Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei accesorii aplicată inculpatului, prevăzută de art. 64, alin.1, lit. a, teza a II a, lit. b, Cod penal, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art. 359, Cod procedură penală atrage atenția inculpatului cu privire la dispozițiile art. 83, Cod penal.

Ia act că partea vătămată Municipiul Sfântul Gheorghe nu s-a constituit parte civilă, prejudiciul nefiind acoperit.

În baza art. 14, alin. 3, lit. c, Cod procedură penală cu referire la art. 348, Cod procedură penală, repune părțile în situația anterioară săvârșirii infracțiunii, în sensul anulării în tot, a Notei de constatare nr. 58/14.05.2002 și dispune radierea dreptului de proprietate a Eparhiei Reformate din Ardeal, întabulat în cartea funciară nr. 18269 a imobilului situat în municipiul Sfântul Gheorghe, str. Școlii nr.1, jud. Covasna.

În baza art. 118, alin.1, lit.e, Cod penal, dispune confiscarea specială de la Eparhia Reformată din Ardeal a sumei de 1.137.856 lei.

În baza art. 191, Cod procedură penală obligă fiecare inculpat la câte 1000 lei cheltuieli judiciare către stat.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la pronunțare și de la comunicare pentru părțile lipsă.

Pronunțată în ședință publică astăzi 28.06.2012.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red/tehored. D.L.
26.07.2012/ 5 ex.